

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 23810-11-22 מליוכין נ' סונוביה בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט מוחמד עלי

המבקשים

1. סרגיי מליוכין

2. הדס לבמור

ע"י ב"כ עוה"ד ת' שנפ וא' שמילוביץ

נגד

המשיבה

סונוביה בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד ג' וקסלמן ושי גידיץ' הלל

פסק דין

לפניי בקשה לאישור הסדר פשרה שהוגש בגדרה של בקשה לאישור תובענה כייצוגית לפי חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: **החוק**).

רקע ותמצית טענות הצדדים בבקשת האישור

1. הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוגשה במסגרת הליך שנקטו המבקשים לאישור תובענה כייצוגית נגד המשיבה – חברה ציבורית הנסחרת בבורסה ועוסקת בין היתר, במחקר ופיתוח של ציפויים אנטי-בקטריאליים לטקסטיל ובייצור מסכות רב-פעמיות. במוקד הבקשה טענת המבקשים לפיה המשיבה הפרה את הוראות סעיף 33א (ה) ו-(ב) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: **חוק התקשורת**) ושלחה הודעות מסר קצר שכוללות דבר פרסומת, ללא הסכמתם המפורשת של המקבלים או לאחר שמסרו הודעת סירוב. כן נטען כי ההודעות שנשלחו על ידי המשיבה אינן עומדות בדרישות הצורניות הקבועות בחוק התקשורת. כמו כן, נטען כי המשיבה הפרה את חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: **חוק הגנת הפרטיות**), ובכלל זה ההוראות הנוגעות לניהול מאגרי מידע לצורך שירותי דיור.

2. המבקשים טענו כי עומדת להם עילה אישית.

לגבי המבקש 1 (להלן: **המבקש**), נטען כי ביום 31.10.2021 רכש באופן מקוון מוצרים מהמשיבה באמצעות אתר האינטרנט שלה בעבור בני משפחתו ברוסיה, אך הרכישה בסופו של דבר לא צלחה עקב הודעת המשיבה לפיה אין אפשרות לספק את המשלוח לרוסיה. לטענת המבקש, הוא לא זוכר אם במסגרת תהליך ביצוע ההזמנה התבקש לתת או נתן את הסכמתו המפורשת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 22-11-23810 מליוכין נ' סונוביה בע"מ

תיק חיצוני:

לקבלת דברי פרסומת מהמשיבה, וביום 2.5.2022, קיבל מהמשיבה דבר פרסומת בהודעה אלקטרונית. המבקש ציין כי עם קבלת ההודעה, הודיע על סירובו לקבל דברי פרסומת באמצעות שימוש בקישורית ההסרה שבתחתית המסר השיווקי שקיבל. חרף זאת, המשיכה המשיבה לשגר למבקש דברי פרסומת נוספים בהודעות אלקטרוניות, בשבעה מועדים שונים. בהתאם לכך, שלח המבקש הודעה אלקטרונית חוזרת להודעה הפרסומית שקיבל מהמשיבה, וביקש פעם נוספת כי כתובת הדואר האלקטרוני שלו תוסר. או אז, נציג המשיבה השיב לו כי עליו לפעול באופן עצמאי להסיר עצמו מרשימת התפוצה. המבקש – כך הוא ממשיך וטוען – הסיר את עצמו מרשימת התפוצה פעם נוספת, אך למרות זאת קיבל שני דברי פרסומת נוספים בשני מועדים שונים, ואף גם לאחר שפנה במכתב למשיבה לפני הגשת הבקשה לאישור, קיבל דבר פרסומת נוסף לכתובת הדואר האלקטרוני שלו. המבקש ציין כי בהתאם לבדיקה שנערכה במאגר פנקסי המידע, לא אותר מאגר מידע בו מחזיקה המשיבה, כך שלמעשה המשיבה מנהלת מאגר נתונים שלא כדין.

לגבי המבקשת 2 (להלן: **המבקשת**) נטען כי ביום 17.10.2020 היא פנתה למשיבה בהודעת דואר אלקטרוני במספר שאלות הנוגעות להצהרות המדעיות שהוצגו באתר המשיבה, שעניינן יעילות המסכות שהיא משווקת, והתכתבה עם נציגה. צוין כי בשום שלב לא התבקשה המבקשת לאשר את צירופה למאגר מידע כלשהו של המשיבה, ולא מסרה ואף לא התבקשה למסור את הסכמתה לקבלת דברי פרסומת. ביום 1.3.2021, כך נטען, קיבלה המבקשת בדואר אלקטרוני דבר פרסומת מהמשיבה, באותו יום הודיעה על סירובה לקבלת דברי פרסומת וקיבלה אישור על כך שהוסרה מרשימת הדיוור. על אף האמור, קיבלה המבקשת דבר פרסומת נוסף מהמשיבה בדואר האלקטרוני, שוב ביקשה להסיר עצמה מרשימת הדיוור ואף ציינה כי ככל שהדבר לא יעשה תפנה לערכאות משפטיות, אך חרף האמור קיבלה דבר פרסומת נוסף. לפיכך פנתה המבקשת במכתב למשיבה ודרשה פיצוי כספי, ומשלא נענתה באופן ענייני, הגישה תביעה קטנה לבית המשפט – שבסופו של דבר התקבלה בהיעדר הגנה – אך חרף זאת הוסיפה המשיבה ושלחה למבקשת דברי פרסומת, בשלושה מועדים שונים.

המבקשים הוסיפו וטענו כי המשיבה הפרה את הוראות החוק גם מבחינת הדרישות הצורניות של משלוח דברי פרסומת. בהקשר זה נטען כי המשיבה לא ציינה בכותרת הדיוורים השיווקיים שנשלחו למבקשים את המילה "פרסומת".

3. בקשת האישור התבססה על מספר עילות תביעה, כלהלן: הפרת חובה חקוקה בזיקה לחוק התקשורת וחוק הגנת הפרטיות; רשלנות; ועשיית עושר ולא במשפט. המבקשים עתרו למספר סעדים ובכללם צו מניעה המורה למשיבה לחדול מהמשך שיגור דיוורים שיווקיים בניגוד להוראות הדין; צו עשה המורה למשיבה לפעול בהתאם להוראות הדין בכל הקשור לדיוורים שיווקיים,

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 22-11-23810 מליוכין נ' סונוביה בע"מ

תיק חיצוני:

לרבות הדרישות הצורניות הקבועות בחוק התקשורת; צו המורה למשיבה לרשום את מאגר המידע שלה בהתאם להוראות חוק הגנת הפרטיות וכן לציין במסגרת כל דיוור את מספר המאגר מכוחו מתבצעת הפנייה ללקוח הקצה באמצעות דיוור ישיר; פיצוי כספי לחברי הקבוצה המוערך בסך של 100 שקלים לכל חבר קבוצה, וזאת בגין נזק שבא לידי ביטוי בהשחתת זמנם וכן בתחושות שליליות שנגרמו להם כגון כעס, פגיעה באוטונומיה, עוגמת נפש וזלזול.

4. הקבוצה שהוגדה בבקשת האישור היא: **"כל אדם אשר קיבל מהמשיבה, בשבע השנים האחרונות, דברי פרסומת בניגוד להוראות חוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982, וכתוצאה מכך נגרם לו נזק"**. המבקשים העריכו כי שיעור הנזק הממוצע לכל נמען עומד על 100 ₪ לכל דבר פרסומת שנשלח בניגוד לחוק התקשורת. הנזק הכולל לקבוצה הוערך בסך של 10,000,000 ₪.

5. בתשובה לבקשת האישור, טענה המשיבה כי דין הבקשה להידחות מהטעמים הבאים:

נטען כי הבקשה הוגשה בחוסר תום לב ותוך הסתרת פרטים מהותיים מבית המשפט, ובכלל זאת העובדה שהמשיבה משווקת את מוצריה לציבור הרחב באמצעות 3 אתרים: אתר אמריקאי, אתר ישראלי ואתר בינלאומי; כי כל אתר מיועד לקהל לקוחות באזור גיאוגרפי מסוים (ארה"ב, ישראל ואירופה); וכי לכל אתר רשימת דיוור ייעודית. נטען כי בקשת האישור הוגשה על ידי שני ישראלים, שהאתר הרלוונטי עבורם הוא האתר הישראלי, אך היא עוסקת בכלל באתרים הבינלאומי והאמריקאי, שהרוב המוחלט של המשתמשים בהם אינם ישראלים. המשיבה ציינה כי לכל אחד מהאתרים יש רשימת דיוור נפרדת, וכי היא שולחת הודעות דואר אלקטרוני שיווקיות למשתמשים שנרשמו לאחת או יותר מרשימות הדיוור שלה, ואשר ביקשו לקבל הודעות שיווקיות מהמשיבה, וכי היא מאפשרת לכל אחד להסיר את עצמו בקלות מרשימת הדיוור. לטענת המשיבה, המבקשים נרשמו לרשימות הדיוור של האתרים האמריקאי והבינלאומי, למרות שמדובר באתרים זרים שאינם רלוונטיים אליהם, והביעו את הסכמתם לקבל פרסומות. המשיבה הבהירה כי לאחר שהמבקש ביקש להסיר עצמו מרשימת הדיוור של האתר הבינלאומי, הוא חדל לקבל ממנו הודעות פרסומיות, אך המשיך לקבל הודעות פרסומיות מהאתר האמריקאי – ובמקום להסיר עצמו מהאתר האמריקאי, לפי הנחיית נציג המשיבה, לא עשה דבר באופן מכוון ובחוסר תום לב. לגבי המבקשת נטען כי כחצי שנה לאחר שהסתיימה התביעה הקטנה שהגישה נגד המשיבה, נרשמה המבקשת מיוזמתה לרשימת הדיוור של האתר הבינלאומי, ממנה לא ביקשה להיות מוסרת מעולם, ולכן קיבלה 3 הודעות פרסומיות. נטען כי די בחוסר תום הלב של המבקשים על מנת לסלק את הבקשה לאישור על הסף. המשיבה טענה כי לא הפרה את ההוראות הצורניות הקבועות בחוק לגבי שליחת דברי הפרסומת, ולעמדתה טענות המבקשים בהקשר זה לא מקימות זכאות לפיצוי כספי.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 23810-11-22 מליוכין נ' סונוביה בע"מ

תיק חיצוני:

המשיבה הוסיפה וטענה כי למבקשים לא נגרם כל נזק, שכן הם גילו עניין בהודעות השיווקיות שהמשיבה שלחה להם. כן נטען כי התיאור הזהה של המבקשים לנזק שנגרם להם, מצביע על היעדר נזק סובייקטיבי אמיתי. נטען בהקשר זה כי המבקש הגיש סמוך להגשת הבקשה לאישור הנוכחית, בקשות אישור נוספות בבתי משפט אחרים, באותן עילות, והסתיר זאת מבית המשפט. נטען עוד כי המבקש הוא תובע סדרתי שהגיש בתוך מספר חודשים 7 בקשות לאישור תובענות ייצוגיות, באותם נושאים ובאותן עילות, וכי 5 מתוכן הן משוכפלות. עוד הוסיפה המשיבה וטענה כי המבקשים לא הוכיחו עצם קיומה של קבוצה, וטענה כי מתחייב ברור אינדיבידואלי לגבי כל אחד מחברי הקבוצה הנטענת. לבסוף נטען כי הבקשה שהוגשה אינה עומדת בתנאי החוק לצורך אישורה כתובענה ייצוגית.

6. בתגובה לתשובת המשיבה, טענו המבקשים כי יש לדחות את טענותיה. המבקש טען כי טענות המשיבה לגבי לפיהן נתן הסכמתו לקבלת דברי פרסומת מהאתר האמריקאי או הבינלאומי לא הוכחו. גם לגבי המבקשת נטען כי לא הוכח שהסכימה לקבל דברי פרסומת, וכי כלל לא נרשמה לאתר הבינלאומי. המבקשים טענו כי הראיות עליהן הסתמכה המשיבה בתגובתה אינן אותנטיות. המבקשים הוסיפו כי לא הסתירו דבר מבית המשפט, וטענו כי גם אם המבקש לא לחץ על כפתור ההסרה אין בכך כדי לפגוע בתום לבו. כן טענו כי גם אם המבקש הגיש מספר תביעות באותו נושא אין בכך כדי להביא לסילוק הבקשה לאישור על הסף או להשפיע על ההליך.

ההליכים עד כה

7. ביום 21.5.2023 התקיים קדם משפט שבסופו נקבע דיון לשמיעת הבקשה. ברם, ביום 1.11.2023 הוגשה בקשה לאישור הסדר הפשרה.

8. בהחלטתי מיום 30.11.2023, ציינתי כי לא מצאתי טעם לדחות את ההסדר על הסף. לפיכך, הוריתי על פרסום הודעה בדבר ההסדר בשני עיתונים וכן באתרי המרשתת של המשיבה (הישראלי, הבינלאומי והאמריקאי), בהתאם להוראות שניתנו. כמו כן, הוריתי על המצאת ההסדר לגורמים הרלוונטיים.

9. ביום 29.2.2024 קיימתי דיון בהסדר הפשרה בנוכחות הצדדים. אחר כל אלה, הגיעה העת לדון ולהכריע בהסדר הפשרה שהצדדים הניחו בפני בית המשפט, אך קודם לכן אציג את עיקריו.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 23810-11-22 מליוכין נ' סונוביה בע"מ

תיק חיצוני:

הסדר הפשרה

10. בהסדר הפשרה הוגדרה הקבוצה באופן הבא:

"כל אדם, תושב ישראל, שרשום ברשימת הדיוור של האתר הבינלאומי של המשיבה או ברשימת הדיוור של האתר האמריקאי של המשיבה, בין אם נתן את הסכמתו לקבל דיוור שיווקי מהמשיבה ובין אם לאו, בין אם קיבל בפועל הודעות דיוור שיווקיות מהמשיבה ובין אם לאו, במועד הגשת בקשת האישור".

11. הסדר הפשרה כולל שני נדבכים: הסדרה עתידית ופיצוי בגין העבר.

12. במישור ההסדרה העתידית, המשיבה התחייבה להימנע ממשלוח הודעות דואר אלקטרוני לנמענים שלא נתנו את אישורם לכך באחת משתי הדרכים הבאות: בעת תהליך רכישה באחד מהאתרים – הישראלי, האמריקאי או הבינלאומי, באמצעות תיבת סימון ייעודית הדורשת סימון פוזיטיבי להסכמה מפורשת; או שלא במסגרת תהליך רכישה באתרים, על ידי הזנת כתובת דואר אלקטרוני בתיבה ייעודית הדורשת גם היא סימון פוזיטיבי להסכמה מפורשת. כמו כן, התחייבה המשיבה להקפיד על כך שכל ההודעות השיווקיות שישלחו על ידה יעמדו בדרישות הצורניות המפורטות בחוק התקשורת, לרבות ציון המילה "פרסומת" בכותרת ההודעה. המשיבה התחייבה עוד לפעול לריענון נהלים בקרב נציגיה האמונים על משלוח הודעות שיווקיות בעניין החובות המוטלות עליה מכוח חוק התקשורת.

13. הפיצוי – הוסכם כי המשיבה תעניק פיצוי לחברי הקבוצה בסכום כולל של 683,876 ₪ לפי המתווה הבא:

(א) המשיבה תעניק במתנה לכל אחד מחברי הקבוצה – 7,684 איש – מסכת מגן המיוצרת על ידי מסוג "סונומאסק", אשר נמכרת באתר האינטרנט שלה במחיר של 89 ₪ כולל מע"מ. צוין כי המדובר במסכה רב-פעמית שעושיה מבד המוגן בפטנט שהוכח בבדיקות מעבדה כמגן מפני וירוסים שונים וכי מסיכה זו היא מוצר הדגל של המשיבה.

(ב) לצורך הענקת המתנה לחברי הקבוצה תפנה המשיבה לכל אחד מחברי קבוצה בהודעת דואר אלקטרונית, לפי כתובות הדואר האלקטרוני המצויות ברישומים אצלה, ותיידע אותו על זכותו לקבל את המסכה ללא עלות במשך תקופה של 30 ימים ממועד שליחת ההודעה (להלן: **תקופת**

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 22-11-23810 מליוכין נ' סונוביה בע"מ

תיק חיצוני:

הענקת ההטבה. כן צוין כי בחלוף 7 ימים ממועד שליחת ההודעה תשלח המשיבה לחברי הקבוצה הודעת תזכורת באמצעות הדואר האלקטרוני.

ג) כל חבר קבוצה יהיה רשאי להודיע למשיבה על רצונו במימוש ההטבה, ואם יודיע כאמור יקבל את המסכה באמצעות משלוח ללא עלות בתוך 14 ימים. צוין בהקשר זה כי המשיבה תישא בעלויות המשלוח לחברי הקבוצה בשווי עשרות אלפי שקלים. כן צוין כי כל הטבה שתוענק לחברי הקבוצה תתועד ברישומי המשיבה.

ד) ככל שבתום תקופת הענקת ההטבה לא ימוצה סכום ההטבה, תתרום המשיבה מסכות בשווי יתרת סכום ההטבה לבתי אבות כמפורט בנספח להסכם הפשרה, וזאת בתוך 14 ימים מסיום תקופת הענקת ההטבה.

ה) בסיום תקופת הענקת ההטבה ותרומת ההטבה שלא נוצלה, יאשר רואה החשבון של המשיבה בתצהיר כדין שיוגש לבית המשפט מהו היקף המוצרים שחולקו לחברי הקבוצה ולבתי האבות.

ו) לבסוף צוין כי ההטבה המפורטת תינתן על ידי המשיבה בנוסף לכל הטבה אחרת הניתנת על ידה בשגרה.

14. הצדדים ביקשו מבית המשפט לאשר את הסדר הפשרה והעלו מספר טעמים לכך: א) מדובר בפשרה ראויה, סבירה והוגנת, המשקפת באופן מיטבי וראוי את הסיכויים והסיכונים – בשים לב לכך שהמשך ניהול ההליך היה צפוי להתארך זמן רב, וכן בשים לב לעלויות ניהול ההליך ולזמן השיפוטי; ב) שווי הפיצוי לציבור הוא סביר ואף למעלה מכך – זאת ביחס לנוק הנטען לחברי הקבוצה; ג) עם קבוצת הנהנים מהסדר הפשרה נמנים כל חברי הקבוצה ללא יוצא מן הכלל; בהקשר זה צוין כי מנגנון הפיצוי בכוחו להרתיע מפני הפרה עתידית; ד) ציבור הצרכנים והציבור בכלל יקבלו הטבה שהתועלת שלה עבורם היא גבוהה, שכן הם התעניינו ואף רכשו ממוצרי המשיבה עובר להסכם הפשרה.

15. בהסדר הפשרה הוצע כי שכר טרחת באי כוח המבקשים יעמוד על סך של 102,581 ₪ בתוספת מע"מ (סכום המהווה 15% מסכום ההטבה לחברי הקבוצה); והגמול לכל אחד מהמבקשים יעמוד על סך של 17,079 ₪, בתוספת מע"מ ככל שחל (הסכום הכולל לשני המבקשים מהווה 5% מסכום ההטבה לחברי הקבוצה). כן המליצו הצדדים כי המשיבה תשפה את המבקשים על חלקם במחצית הראשונה של האגרה ששולמה בתוך 30 ימים מהמועד בו פסק הדין המאשר את ההסדר יהפוך לחלוט. הצדדים המליצו כי שכר הטרחה והגמול ישולמו בתוך 7 ימים מסוף תקופת הענקת ההטבה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 23810-11-22 מליוכין נ' סונוביה בע"מ

תיק חיצוני:

ולאחר הודעת המשיבה לבית המשפט לגבי שיעור היקף ההטבה שניתן. הצדדים ציינו כי בעת חישוב הסכומים נלקחו בחשבון השיקולים הבאים: העובדה שהמבקשים הציפו סוגיה צרכנית חשובה והשקיעו מזמנם בעבור חברי הקבוצה; סכום הפיצוי; התועלת לחברי הקבוצה ולציבור; והחסכון בזמן שיפוטי.

16. נוסף לכך טענו הצדדים כי אין צורך במינוי בודק. נטען כי ההסדר אינו מחייב בירור מדויק של גודל הקבוצה, זיהוי חבריה, או הערכת שווי ההטבה; ההסדר אינו מבוסס על עניינים מקצועיים מורכבים הדורשים מומחיות מיוחדת; וכי מינוי בודק יסרב ויאריך שלא לצורך את הדיון בהסדר הפשרה.

התנגדויות

17. לאחר פרסום ההסדר ושליחתו לגורמים הרלוונטיים, לא הוצגה התנגדות כלשהי להסדר. בהודעה שהוגשה על ידי הפרקליטות, צוין כי הגורמים המקצועיים לא מצאו לנכון להביע עמדה ביחס לבקשה לאישור הסדר הפשרה, לחיוב או לשלילה.

18. מכאן אעבור לדון ולהכריע בהסדר הפשרה.

דיון והכרעה

19. לאחר שעיינתי בבקשת האישור, בתשובה לה, ובתגובה לבקשה וכן עיינתי בהסדר ובבקשה לאישורו, הגעתי למסקנה שיש לאשר את ההסדר המוצע.

20. סעיף 18 לחוק קובע את סדר הפעולות שיש לנקוט ביחס לבקשה לאישור הסדר פשרה. סעיף 19 לחוק קובע את אמות המידה לפיהן על בית המשפט להחליט בבקשה לאישור ההסדר. סעיף 19(א) לחוק קובע כלהלן:

"בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא אם כן מצא, כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בענינם של חברי הקבוצה, ואם הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית – גם כי התובענה שהוגשה עומדת, לכאורה, בתנאים לאישור תובענה ייצוגית הקבועים בסעיפים 3, 4 ו-8(א) וכי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין".

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 22-11-23810 מליוכין נ' סונוביה בע"מ

תיק חיצוני:

21. בתובענות ייצוגיות ככלל, ובהליך אישור הסדר פשרה בפרט, לבית המשפט תפקיד משמעותי בהגנה על האינטרסים של חברי הקבוצה. על בית המשפט לוודא שלא יאושר הסדר שלא מקנה לחברי הקבוצה את הפיצוי המגיע להם או את ההטבה המשקפת כראוי את נזקיהם, זאת בזיקה לסיכויי ההליך והפיצוי שיתקבל בגדרו אם יינתן פסק דין. מנגד, על בית המשפט לוודא שלא יאושרו תביעות סרק שיתמרצו הגשת בקשות לא ראויות (ע"א 8430/99 אנליסט אי.אמ.אס. ניהול קרנות ונאמנות (1986) בע"מ נ' ערד השקעות ופיתוח תעשייה בע"מ, פ"ד נו(2) 247,256 (2001); רע"א 8562/06 פופיק נ' פזגז 1993 בע"מ (15.4.2007); רע"א 3832/17 לוינ' נ' פסגות קופות גמל ופנסיה בע"מ (4.7.2017)). עקרונות אלו באו לידי ביטוי בסעיף 19 לחוק, אשר בית המשפט נדרש ליישמו ככל שמונח בפניו הסכם פשרה.

22. לפנינו הסדר פשרה שגובש לפני שנדונה הבקשה לתובענה ייצוגית. במקרה זה בחינת ההסדר עוברת דרך שלוש תחנות: בתחנה הראשונה, יש לדון בשאלה אם התובענה שהוגשה עומדת לכאורה בתנאים לאישור תובענה ייצוגית; בתחנה השנייה, יש לבחון אם הסדר הפשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין; ובתחנה השלישית, על בית המשפט לדון בשאלה אם ההסדר לגופו ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה.

23. מעיון בכתבי הטענות ומטענות הצדדים עולה כי הבקשה עוברת את שתי התחנות הראשונות הנדרשות לבחינת הסדר הפשרה.

ראשית, נראה כי מתקיימים התנאים הנדרשים לאישור התובענה כייצוגית. על פני הדברים, נראה כי המבקשים הצביעו על קיומה של עילת תביעה אישית, וכן על קיומה של קבוצת נפגעים שמתערורת לגביה שאלות מהותיות משותפות של עובדה ומשפט. עניין של שאלות אלה במישור הפרת החובות המוטלות על המשיבה לפי חוק התקשורת, הן מבחינת רכיב ההסכמה למשלוח הודעות פרסומיות והן לגבי צורתן של ההודעות שנשלחו; וכן במישור הנזק שנגרם בעקבות הפרת החובות. זאת ועוד, ניתן לקבוע כי קיימת אפשרות סבירה שהשאלות תוכרענה לטובת הקבוצה, אם כי מתשובת המשיבה עולה כי קיימות טענות הגנה משמעותיות – ועל כך בהמשך. ניתן גם לקבוע כי התובענה הייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת לדון בעניין שכן, המדובר בנזק קטן מאד ולנפגע הבודד אין תמריץ לתבוע את מימוש זכותו בגין הפגיעה, לפיכך ההליך הייצוגי עשוי להיות מכשיר אפקטיבי למימוש זכויותיהם של מי שנפגעו בשל מעשי ומחדלי המשיבה. לבסוף, אין כל סיבה נראית לעין שלא לקבוע כי עניינה של הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת או בתום לב.

שנית, נראה כי הסדר הפשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין. ההסדר כולל התחייבות המשיבה להסדרת משלוח ההודעות לנמנעים באופן שהדבר יעלה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 23810-11-22 מליוכין נ' סונוביה בע"מ

תיק חיצוני:

בקנה אחד עם החובות המוטלות עליה על פי חוק התקשורת ובפרט הסכמת הנמנעים המפורשת לקבלת ההודעות; וכן התחייבות להליכי פיקוח ובקרה שיבטיחו עמידה בחובות אלה בעתיד. זאת ועוד, העמדה לפיה הסדר הפשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת, נובעת מניתוח הסיכונים שיכולים להתעורר בהמשך ההליך.

24. השאלה העיקרית לה אדרש להלן, היא האם ההסדר ראוי הוגן וסביר בהתחשב בעניינים של חברי הקבוצה.

25. סעיף 19(ג) לחוק כולל רשימת שיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לדון בהסדר הפשרה וזו לשונו:

"(1) החלטת בית המשפט אם לאשר הסדר פשרה או לדחותו תהיה מנומקת ותכלול, בין השאר, את כל אלה:
(א) הגדרת הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה;
(ב) עילות התובענה, השאלות המהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנתבעים כפי שפורטו בבקשה לאישור או כפי שהוגדרו בהחלטת בית המשפט לפי סעיף 14, לפי הענין;
(ג) עיקרי הסדר הפשרה;
(2) בהחלטתו לפי פסקה (1) יתייחס בית המשפט, בין השאר, לשיקולים אלה:
(א) הפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית לטובת הקבוצה;
(ב) התנגדויות שהוגשו לפי סעיף 18(ד), וההכרעה בהן;
(ג) השלב שבו נמצא ההליך;
(ד) חוות דעת של הבודק שניתנה לפי סעיף קטן (ב)5;
(ה) הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה;
(ו) העילות והסעדים שלגביהם מהווה החלטה לאשר את הסדר הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר".

26. הסדר הפשרה כולל כאמור שני רכיבים: הסדרה עתידית ופיצוי בגין העבר. במסגרת רכיב ההסדרה לעתיד התחייבה המשיבה להימנע משליחת הודעות דואר אלקטרוני לנמענים שלא נתנו את הסכמתם המפורשת לכך; להקפיד שכל ההודעות השיווקיות שישלחו על ידה יעמדו בדרישות הצורניות המפורטות בחוק התקשורת; ולפעול לריענון נהלים בקרב נציגי האמונים על משלוח הודעות שיווקיות בעניין החובות המוטלות עליה מכוח חוק התקשורת. יש בכך כדי למנוע הפרה של חוק התקשורת מכאן ולהבא.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 22-11-23810 מליוכין נ' סונוביה בע"מ

תיק חיצוני:

27. ההסדר כולל גם **פיצוי**. הפיצוי המוסכם כולל שני רבדים: הרובד הראשון הינו פיצוי בדמות הענקת מסכה בשווי 89 ₪ לכל חברי הקבוצה בשווי כולל של 683,876 ₪; והרובד השני, שיצא לפועל רק במידה ותוותר יתרה שלא חולקה (מסכות שלא הוענקו), הינו תרומה של מסכות לאוכלוסייה ייעודית – שוהים בבתי אבות (לפי רשימה שהוצגה).

28. הפיצוי שהוצע במסגרת הסדר הפשרה כולל קשיים מובנים הנובעים מאופן הענקתו – שכן אין המדובר בפיצוי כספי לחברי הקבוצה אלא הענקת הטבה בעין. סוג זה של הסדר נופל תחת קטגוריה של הסדרים המכונה "הסדר קופונים", לפיהם הצדדים מסכימים להעניק פיצוי לקבוצה בדרך של הטבה, מתנה או הנחה על מוצרים או שירותים עתידיים (ראו להרחבה: אביאל פלינט וחגי ויניצקי **תובענות ייצוגיות** 630-629 (2017)). יודגש כי "הסדר קופונים" הוא שם כולל למספר סוגים ודפוסים ולא כל הסדר דומה לשני. במקרה הנוכחי – המדובר בהטבה בדמות הענקת בעין של פריט שניתן במתנה.

29. למרות שבמקרים רבים מאושרים הסדרי פשרה הכוללים הסדרי קופונים, הפסיקה התייחסה לא אחת לערך המוגבל של הסדרים מסוג זה ולקשיים שהם מעוררים. ניתן להצביע על מספר קשיים שהסדרים אלו עלולים להציף, שגולת הכותרת של כולם החשש לפגיעה בהרתעה היעילה של הנתבע בהליך הייצוגי:

קושי ראשון נובע מהפער שעשוי להיות בין השווי הנטען של ההטבות שניתנות במסגרת הסדר הפשרה, לבין העלות של הטבות אלה מבחינת הנתבע. בעוד שהסדר הפשרה מתומחר לפי עלות ההטבה לצרכן, ברי כי עלותה לגוף הנתבע בהליך הייצוגי, נמוכה יותר. ההטבה אינה שקולה אפוא לסכום כסף שהיצרן מוציא מכיסו.

קושי שני טמון בכך שהסדרי קופונים משקפים לעיתים הטבות שחברות מעניקות גם ללא קיומן של תביעות ייצוגיות, למשל כחלק ממסעות פרסום ולצורך קידום מכירות או כחלק מ"הטבות" שהגוף הנתבע ממילא תכנן לבצע (השוו: ת"צ (מחוזי חיפה) 11015-12-22 **אוקה נ' עיריית חדרה** (18.9.2023)). קיים אפוא חשש כי התרומה שניתנת ממילא תוחלף על ידי הנתבע בהליך הייצוגי בהטבה שניתנת במסגרת הפשרה ונחזית להיות פיצוי. זהו המקרה הקיצוני, במקרים פחות קיצוניים עלות הגדלת התרומה בשווי ההטבה עשויה להיות בשווי פחות משווי ההטבה בפועל (בין היתר בשל קיומן של עלויות תקורה שכבר מושקעות).

קושי שלישי נובע מטובות הנאה משניות שעשויות להיות לגוף הנתבע מהענקת ההטבות לקבוצה. לעיתים רבים, הענקת הטבה בעין עשויה להיות כרוכה, בין אם במודע ובין אם לאו, בפרסום או קידום המכירות של גוף מסחרי מסוים או של מוצר מסוים. לפיכך, ציינתי לא פעם כי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 23810-11-22 מליוכין נ' סונוביה בע"מ

תיק חיצוני:

לעמדתו הסדר פשרה של מתן הנחה, הגם שהוא מעורר קשיים כשלעצמו, עדיף על הסדר של הענקת מתנה (ת"צ (מחוזי חיפה) 29134-03-21 אלון נ' פרפיומרי שיווק אונליין בע"מ (13.6.2022) (להלן: עניין פרפיומרי).

לבסוף, קושי נוסף מצוי בהפרש שעלול להיווצר בין מספר ההטבות שהגוף הנתבע בהליך הייצוגי מתחייב לחלק במסגרת הסדר הפשרה, לבין המימוש בפועל של הטבות אלה.

(לגבי הקשיים בהסדרי קופונים ראו לאחרונה: ע"א 1387/23 גינדי נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ, סעיף 8 לפסק דינה של השופטת רות רונן (18.12.2023) (להלן: עניין גינדי); ראו גם: ת"צ (מחוזי חיפה) 19845-09-20 סבטוב נ' יורו מחלבות אירופה בע"מ (28.9.2023); ת"צ (מחוזי חיפה) 58006-01-20 וולפנר נ' BOIRON Public Limited Company פסקה 43 והאסמכתאות המובאות שם (27.8.2023) (להלן: עניין בוארון); עניין פרפיומרי; ת"צ (מחוזי חיפה) 29201-06-22 יז'מסקי נ' האני סוויטס בע"מ (14.5.2023)).

30. אכן במקרה שלפנינו חלק מן הקשיים טבועים בהסדר שהוצג, ואין להתעלם מהם, עם זאת אינני רואה שלא לאשר את ההסדר בנסיבות המקרה שלפניי (והשוו: עניין גינדי). מענה חלקי לקשיים עליהם הצבעתי ניתן למצוא בעובדה כי על פי ההסדר, ההטבה מוענקת לקבוצת אנשים שאף חורגת מאלו שנפגעו. על פי ההסדר, תוענק הטבה לכל הישראלים אשר פרטיהם רשומים ברשימות הדיוור באתרים של המשיבה ללא יוצא מן הכלל, בין כאלה שלא הסכימו למשלוח ההודעות ובין כאלה שהסכימו. התחייבות זו עשויה לתת ערובה ולו חלקית לכך שפניה של המשיבה הוא אכן למתן פיצוי ולא להפקת רווח משני מההסדר שגובש. יתרה מכך, ניתן להניח, כהנחה סבירה, כי מסכה איננה מוצר "מותרות" אלא מוצר חיוני, שכן בעתות של מגפות – וימי הקורונה יעידו – הופכת המסכה למוצר חיוני שהביקוש לגביו הוא כמעט קשיח. לפיכך השימוש לשמו נועדה המסכה הופך את ההטבה לבעלת ערך אפקטיבי בקרב הצרכנים. אמנם, בשוק קיימות מסכות בעלות מאפיינים שונים (מסיכה חד פעמית, לעומת מסכה לשימוש חוזר כמו זו המיוצרת על ידי המשיבה), אך ניתן להניח כי מי שיצר קשר עם המשיבה (וכך הגיעו פרטיו למשיבה) התעניין בשלב כזה או אחר ברכישת המסכה שהמשיבה מייצרת.

31. זאת ועוד, כעולה מפרטי ההסדר, גם אם לא כל חברי הקבוצה יממשו את ההטבה המוצעת במסגרת ההסדר, המשיבה התחייבה להעניק מסכות בשווי יתרת המסכות שלא ניתנו כהטבה לחברי הקבוצה – לבתי אבות. יש בכך כדי לתת מענה לחשש בדבר קיומו של הפרש שעשוי להיווצר בין שווי ההטבה הכולל לבין שזה שיחולק בפועל. במילים אחרות קיים מענה לקושי המתבטא בחשש לתת-הרתעה בשל היעדר מימוש ההטבה בפועל.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 22-11-23810 מליוכין נ' סונוביה בע"מ

תיק חיצוני:

וגם זאת יש לציין – כשלעצמה, התרומה לעמותות במסגרת הליך ייצוגי אינה חפה מקשיים. פיצוי על ידי מתן תרומות לגופים כאלה ואחרים לא עולה בקנה אחד עם תכליתו של תיקון מס' 10 לחוק (חוק תובענות ייצוגיות (תיקון מס' 10) התשנ"ו-2016, ס"ח 2567), אשר נועד, בין היתר, להתגבר על הקשיים הנוצרים ממתן התרומות, על ידי הקמת הקרן לפי סעיף 27 לחוק (ראו: הצעת חוק תובענות ייצוגיות (תיקון מס' 1) (הסדרי פשרה והסתלקות), התשע"ו-2016; שי נ' לבאי "גלגל המזל: כיצד לחלק את קופת הפיצוי בתובענות ייצוגיות?" **עיוני משפט** מ 321 (2017) (להלן: **לביא**)). אם כי ההסדר הנורמטיבי הקיים היום, אינו שולל תרומה לעמותה או לגוף אחר. נוסף לכך, ניתן להצביע על שורה של קשיים בהסדר של מתן תרומה (ראו בהקשר זה: ת"צ (מחוזי חיפה) 11-9272-19 **לב נ' שמן תעשיות בע"מ** (4.4.2021); ת"צ (מחוזי חיפה) 21-02-53717-21 **מרקין נ' שלמה א. אנגל בע"מ** (30.5.2022); ת"צ 23-01-39056-01 **שמחון נ' מאפיית דוידוביץ' ובניו בע"מ** (8.7.2023); ת"צ (מחוזי חיפה) 21-03-54868-01 **גיבלי נ' תומר יבוא ושווק מוצרי מזון (1983) בע"מ** (19.6.2022)), אחד החששות המובעים לרוב הוא היעדר הזיקה בין הקבוצה לבין הפיצוי (ראו לדוגמה: ע"א 10085/08 **תנובה – מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' עזבון ראבי**, פסקה 59 (4.12.2011)). חשש נוסף הוא העובדה כי מוענקות הטבות לעמותות ולגופים אחרים, במסגרת הליך משפטי, כאשר לבית המשפט אין כל יכולת לערוך בקרה באשר לזהות הגופים הנתרמים. עם זאת, בהינתן מהות ההטבה וייעודה ובהיות השימוש שנעשה במסכה, לא אדחה את ההסדר בשל קשיים אלו.

32. בהתאם לסעיף 19(ג) לחוק, על בית המשפט לבחון במסגרת השיקולים לאישור הסדר פשרה, את הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה, ולהביט על התמונה הכוללת בזיקה לניתוח הסיכויים והסיכונים. במקרה שלפנינו, לא ניתן להתעלם ממפת הסיכויים והסיכונים שעולה מטענות הצדדים. מצד אחת ניצבת הטענה כי המשיבה שלחה דברי פרסומת לכתובות הדואר האלקטרוני של המבקשים, ומכאן ניתן להסיק גם לחברי הקבוצה לפחות בחלק מהמקרים, מבלי שקיבלה את הסכמתם המפורשת של הנמענים לכך מראש, ומבלי שצוין שמדובר ב"פרסומת" בראש ההודעה. מנגד, בפני המבקשים קיימות משוכות לא פשוטות להוכחת טענותיהם לו ההליך היה מתנהל עד תום. בתשובתה הפנתה המשיבה לכך שהיא משווקת את מוצריה באמצעות שלושה אתרים, ישראלי אמריקאי ובינלאומי, כל אחד מיועד לאזור בעולם ולכל אתר רשימת דיוור ייעודית. נטען על ידי המשיבה כי האתר הרלוונטי לבקשת האישור הם האתרים הבינלאומי והאמריקאי (שכן המבקשים נרשמו לאתרים אלו), שהרוב המוחלט של המשתמשים בהם אינם ישראלים. מצב דברים זה עשוי לעורר קשיים לגבי הדין לפיו יש להכריע בטענות ומה יוליד דיון זה לגבי ההיבטים השונים, כך למשל לגבי הגדרת היקף הקבוצה, לגבי מנגנוני הפיצוי השונים לקבוצה; ולגבי סוגיות נוספות.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 23810-11-22 מליוכין נ' סונוביה בע"מ

תיק חיצוני:

33. זאת ועוד, בעת בחינת הסדר הפשרה, על בית המשפט לתת דעתו גם לפער בין הפיצוי המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שהיו עשויים חברי הקבוצה לקבל אילו הייתה התובענה מוכרעת לטובתם. ודוק: הפער הנבחן אינו בין הפיצוי לבין סכום התביעה הייצוגית שהוערך בכ-10 מיליון ₪, אלא בין הפיצוי לבין תוצאת ההליך המשוערת. כאמור, הפיצוי המוצע בהתאם להסדר הפשרה הוא בשווי של 683,876 ₪. הצבעתי מקודם על הקשיים שבקשת האישור מעוררת, קשיים שבתורם משליכים על הסעד שיינתן בסופו של דבר. זאת ועוד, מספר חברי הקבוצה שננקב על ידי המבקשים שהיווה הבסיס להערכת הנזק במסגרת בקשת האישור הוא גדול יותר מאשר התברר, וכך יש לתת את הדעת לכמות דברי הפרסומת שנשלחו אל כל אחד מחברי הקבוצה. כמו כן, עולה השאלה האם חלק מחברי הקבוצה המוערכת נתנו את הסכמתם לקבלת דברי הפרסומת – בשים לב לכך שהבדיקה הנדרשת לגבי כל אחד מחברי הקבוצה היא בשני האתרים השונים של המשיבה – האמריקאי והבינלאומי. בהקשר זה יש לציין כי בהתאם לפסיקה, בעת בחינת הפער בין הפיצוי המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שהיו עשויים חברי הקבוצה לקבל אילו הייתה התובענה מוכרעת לטובתם, יש לקחת בחשבון את האינטרס הקיים למבקש בהליך ייצוגי להעריך ביתר את סכום הנזק לחברי הקבוצה (ת"צ (מחוזי ת"א) 14148-08-15 **דבוש נ' "מאיר" חברה למכונות ומשאיות בע"מ** (21.3.2021); ת"צ (מחוזי ת"א) 18245-11-14 **גולדשטיין נ' המשביר לצרכן בתי כלבו בע"מ** (16.8.2020); ת"א (מחוזי ת"א) 64087-01-17 **שמן משאבי נפט וגז בע"מ נ' חלפון** (13.1.2020); ת"צ (מחוזי ת"א) 29520-03-13 **לייטקום (ישראל) בע"מ נ' חבס** (19.3.2017)).

יתרה מזאת, ב"כ המשיבה הבהיר במהלך הדיון כי חישוב הפיצוי מראש נעשה לטובת המבקשים, שכן גודל הקבוצה המוסכם עומד על 7,684 אנשים, כאשר בפועל יותר ממחציתם נתנו הסכמה מפורשת לקבלת הודעות פרסומיות.

מכל הטעמים האמורים לעיל, מצאתי כי עשוי להתקיים יחס סביר בין הסעד שעשוי להיות נפסק לבין סכום הפשרה.

34. כאן המקום להידרש להגדרת הקבוצה. בעוד שבבקשת האישור חברי הקבוצה הוגדרו כך: **"כל אדם אשר קיבל מהמשיבה, בשבע השנים האחרונות, דברי פרסומת בניגוד להוראות חוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982, וכתוצאה מכך נגרם לו נזק"**; הרי שבהסדר הפשרה הוגדרו חברי הקבוצה כך: **"כל אדם, תושב ישראל, שרשום ברשימת הדיוור של האתר הבינלאומי של המשיבה או ברשימת הדיוור של האתר האמריקאי של המשיבה, בין אם נתן את הסכמתו לקבל דיוור שיווקי מהמשיבה ובין אם לאו, בין אם קיבל בפועל הודעות דיוור שיווקיות מהמשיבה ובין אם לאו, במועד הגשת בקשת האישור"**. כאמור הובהר כי לפי הצהרת המשיבה, חברי הקבוצה מונים 7,684 איש.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 22-11-23810 מליוכין נ' סונוביה בע"מ

תיק חיצוני:

נוכח השוני האמור, נתבקשה הבהרת הצדדים (ראו החלטתי מיום 2.11.2023; מסמך מיום 30.11.2024, וכן פרוטוקול הדיון מיום 29.2.2024). עיון בהגדרת הקבוצה מלמד כי בעוד שבבקשת האישור הקבוצה הוגדרה באופן רחב, בהסדר הפשרה היא חלה רק על הישראלים שרשומים ברשימת הדיוור של האתר הבינלאומי או האמריקאי של המשיבה. אינני רואה קושי בהגדרת הקבוצה בהסדר הפשרה, נוכח ההגדרה המצמצמת יותר דווקא לעומת ההגדרה הרחבה אשר בבקשת האישור. הדברים אמורים ביתר שאת, בהינתן הטענה כי רוב פעילות השיווק נעשית באתרים אלו והיא לא מיועדת לקהל הישראלי.

35. בהסדר הפשרה צוין כי חברי הקבוצה יעניקו פטור מחבות וויתור סופי ומוחלט, נגד המשיבה ו"החברות הבנות שלה, החברות הקשורות בה במישרין או בעקיפין, בעלי המניות, הדירקטורים, המנהלים, נושא המשרה, העובדים או כל מי שפועל מטעם המשיבה", זאת בקשר עם הטענות שהועלו במסגרת בקשת האישור ועילות התביעות המפורטות בה או שנובעות ממנה. לאור כך שהגדרת הקבוצה הצטמצמה רק לישראלים ולאור כך שהציפייה היא כי ההליך ימצה את העילה שנמצאת במוקד ההליך, איני רואה מניעה לאשר גם רכיב זה של ההסדר. אשר לפטור לנושאי המשרה, ראו דברים שצינתי בת"ק (שלום קריות) 14-11-23742 חונדיא נ' אור הקסם בע"מ, פסקאות 61-70 (15.6.2015).

36. **מינוי בודק** – לאחר ששקלתי בדבר הגעתי למסקנה כי נסיבות העניין אינן מחייבות מינוי בודק. לעמדתי, במידה לא מבוטלת, בידי בית המשפט נתונים הכלים הדרושים כדי לבדוק את סבירות הסדר הפשרה (השוו: ת"צ (מחוזי ת"א) 21-01-16612 אמרג'י נ' טרקלין חשמל בע"מ (6.3.2022); ת"צ (מחוזי מרכז) 12-06-33359 זבידה נ' בית חולים בילינסון (7.11.2013)). זאת ועוד, נראה כי הנתונים המונחים בבסיס ההסדר נהירים וברורים: כך לגבי גודל הקבוצה, כך לגבי זיהוי חברה וכך גם לגבי הערכת שווי ההטבה. כמו כן נראה כי בנסיבות המקרה מינוי בודק יטיל עלויות נוספות בלתי מוצדקות על הצדדים; יעכב את ביצועו של הסדר הפשרה, ולא יהא בו במקרה זה כדי להביא תועלת.

37. **גמול למבקש ושכר לבא הכוח המייצג** – הצדדים המליצו כי שכר טרחת באי כוח המבקשים יעמוד על סך של 102,581 ₪ בתוספת מע"מ והגמול לכל אחד מהמבקשים יעמוד על סך של 17,079 ₪, בתוספת מע"מ. כן המליצו הצדדים כי המשיבה תשפה את המבקשים בגין המחצית הראשונה של האגרה ששולמה. הצדדים המליצו כי שכר הטרחה והגמול ישולמו בתוך 7 ימים מסוף תקופת הענקת ההטבה ולאחר הודעת המשיבה לבית המשפט לגבי שיעור היקף ההטבה שניתן.

אמות המידה המנחות לפסיקת גמול לתובע מייצג ושכר טרחה לבא הכוח המייצג קבועים בסעיפים 22 ו-23 לחוק. סעיף 22 לחוק מורה כי בקביעת גמול לתובע המייצג על בית המשפט לתת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 22-11-23810 מליוכין נ' סונוביה בע"מ

תיק חיצוני:

את דעתו לטרחתו של התובע המייצג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה וניהולה, התועלת שהביא ההליך לחברי הקבוצה, ומידת החשיבות הציבורית של התובענה. סעיף 23 לחוק מורה כי בקביעת שכר הטרחה של בא הכוח המייצג יש להתחשב בשיקולים דומים, כמו כן יש להתחשב במורכבות ההליך ובהוצאות שהוציא בא הכוח המייצג, האופן שבו ניהל את ההליך והפער שבין הסעדים שנתבעו בבקשת האישור לבין הסעדים שפסק בית המשפט (ע"א 7593/21 פיינטוך נ' אלוניאל בע"מ (9.6.2022); ע"א 9134/05 לויט נ' קו אופ צפון, אגודה שיתופית לשירותים בע"מ, פסקאות 12-13 (7.2.2008)). למותר לציין כי אין המדובר ברשימה ממצה אלא בקווים מנחים בלבד (ע"א 689/16 נסאר נ' עיר השעשועים בע"מ, פסקה 13 (7.5.2018) (להלן: עניין נסאר)). מעבר לשיקולים פרטניים אלו, יש לעשות שימוש בפסיקת גמול ושכר באופן שיקדם הגשתן של תובענות ייצוגיות ראויות וימנע ניצול לרעה של ההליכים להגשת תביעות סרק סחטניות (עניין נסאר, פסקה 14).

בבואי לדון במקרה שלפניי, נתתי את דעתי למספר שיקולים: ראשית, הטרחה של המבקשים ובאי הכוח המייצגים: המבקשים ובאי הכוח המייצגים איתרו הפרה של הדין והגישו לבית המשפט בקשה שעוסקת בסוגיה שניתן לומר כי ראוי לבררה. הגשת הבקשה לוותה בנטילת סיכון לא מבוטל. בהמשך, באי הכוח המייצגים והמבקשים ניהלו הליך בבית המשפט שלא הגיע לשלב בירור הבקשה. שנית, התועלת שהביא ההליך לחברי הקבוצה ולציבור ככלל והחשיבות הציבורית הטמונה בתובענה בכל הקישור בשמירה על הוראות החוק בעת שליחת הודעות פרסומיות. ודוק: התועלת התבטאה בהסדרה עתידית וכן בפיצוי שנראה הולם וניתן להעריך כי יגיע לחלק גדול מהקבוצה שהוגדרה. שלישית, יש לתת את הדעת לקשיים עליהם הצבעתי כפי שפירטתי בהרחבה בפסק הדין ובמיוחד הקשיים שהסדרי קופונים מעוררים.

בהינתן שיקולים אלו, אני רואה לאשר את השכר והגמול המוצעים, אך זאת תוך הפחתה מסוימת, שנועדה לתמרץ תובעים ובאי-כוח פוטנציאליים לצמצם את השימוש בהסדרי קופונים או למצער לכלול בהסדרים אלו תמהיל שישקף גם פיצוי לחברי הקבוצה או סכום שיועבר לקרן (יצוין כי במהלך הדיון בהסדר, הסכימו ב"כ המבקשים כי 20% משכר הטרחה המוצע, יועבר לקרן לפי סעיף 27 לחוק). לפיכך, אני רואה לפסוק לבאי הכוח המייצגים שכר בסכום של 80,000 ₪ בתוספת מע"מ ולכל אחד מן המבקשים 15,000 ₪ בתוספת מע"מ. נוסף לכך, איני רואה מניעה לאשר את הסכום שנועד לשיפוי בגין הוצאות.

38. **הבקשה לפטור מאגרה** – הצדדים מבקשים לפטור אותם מתשלום המחצית השנייה של האגרה ואילו המדינה מתנגדת לכך. דין הבקשה להידחות.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 22-11-23810 מליוכין נ' סונוביה בע"מ

תיק חיצוני:

במקרה של הסדר פשרה, על המשיב מוטלת חובה לשלם את החלק השני של האגרה, אך לצד זאת תקנה א7(3) לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007 (להלן: **תקנות האגרות**) מקנה סמכות לבית המשפט לפטור את המבקש מחלקה השני של האגרה (באופן מלא או חלקי) מטעמים מיוחדים שירשמו.

לא מצאתי כי מתקיים טעם מיוחד לפטור מהחלק השני של האגרה. ראשית, מלבד השיקולים שנבחנו ברגיל באשר לפטור מאגרה, יש לתת את הדעת לשיקולים הייחודיים הקשורים בהליך התובענה הייצוגית, בשל הייחודיות הכרוכה בתובענה הייצוגית, ובכלל זה המשאבים השיפוטיים שנדרשים לניהול תובענה ייצוגית על כל שלביה הוא גדול יותר, אף בהכרעה בהליכים שבתיקים רגילים נחשבים לא מורכבים, כגון פשרה והסתלקות. שנית, במקרה הנוכחי ההסדר הושג בשלב מתקדם יחסית של ההליך, לאחר שהוגשה תשובה ותגובה לתשובה, התקיים קדם משפט והתיק אף היה קבוע לשמיעת הבקשה. שלישית, אמנם ההסדר השיג הטבה לקבוצה ולציבור, אך הוא מעורר מספר קשיים עליהם עמדתי לעיל.

לפיכך, אני דוחה את הבקשה לפטור מתשלום החלק השני של האגרה.

התוצאה

39. לאור האמור לעיל, אני מחליט לאשר את הסדר הפשרה שצורף כנספח 1 לבקשה לאישור הסדר הפשרה.

40. הקבוצה שחל עליה ההסדר היא כלהלן: "כל אדם, תושב ישראל, שרשום ברשימת הדיוור של האתר הבינלאומי של המשיבה או ברשימת הדיוור של האתר האמריקאי של המשיבה, בין אם נתן את הסכמתו לקבל דיוור שיווקי מהמשיבה ובין אם לאו, בין אם קיבל בפועל הודעות דיוור שיווקיות מהמשיבה ובין אם לאו, במועד הגשת בקשת האישור".

41. העילות והסעדים שלגביהם מהווה פסק הדין מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר, הם העילות והסעדים שפורטו בבקשת האישור.

42. אני מאשר לכל אחד מהמבקשים גמול בסכום של 15,000 ₪ בתוספת מע"מ וכן מאשר לבאי הכוח המייצגים שכר בסכום של 80,000 ₪ בתוספת מע"מ. הגמול והשכר ישולמו בתוך 7 ימים מסוף תקופת הענקת ההטבה כאמור בסעיף 12.2 להסדר, ולאחר הודעת המשיבה לבית המשפט לגבי שיעור היקף ההטבה שניתן, כאמור בסעיף 12.8 להסדר.

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"צ 23810-11-22 מליוכין נ' סנוביה בע"מ

תיק חיצוני:

43. המשיבה תשפה את המבקשים בסכום המהווה המחצית של הראשונה של האגרה ששולמה, וזאת תוך 30 ימים מהמועד בו פסק הדין יהפוך חלוט.

44. המשיבה תעביר לקרן לפיו סעי' 27א' לחוק את הסך של 26,739 ₪, וזאת תוך 30 ימים מהיום.

45. יש לפרסם מודעה על אישור ההסדר בהתאם להנחיות שניתנו בהחלטתי מיום 30.11.2023. נוסח מודעה יוגש לאישור בית המשפט תוך 7 ימים.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים, למנהל בתי המשפט וכן לקרן לפי סעיף 27א לחוק.

ניתן היום, ל' אדר א' תשפ"ד, 10 מרץ 2024, בהעדר הצדדים.

מוחמד עלי, שופט

